

ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อการบริโภคน้ำกระชาย
ในสถานการณ์ COVID-19 ในเขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร
Consumer Opinions on the Consumption of Galingale Juice
in the Situation of COVID-19 in Minburi District, Bangkok

อดิสร ฉายแสง^{1/} ดลยา จาตุรงคกุล^{2/} อัครวัฒน์ จตุพัฒน์วโรดม^{3/} พิมพา หิรัญกิตติ⁴

Adisorn Chaysang/ Dolaya Chaturongakul/ Akarawat

Jatuphatwarodom/ Pimpa Hirankitti

^{1,2,3,4} สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

ได้รับบทความ: 19 กันยายน 2565

ปรับปรุงแก้ไข: 25 ธันวาคม 2565

ตอบรับตีพิมพ์: 23 พฤษภาคม 2566

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริโภค และศึกษาพฤติกรรมการบริโภคน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิด ประชากร คือ ประชาชนในเขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 คน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ใช้สถิติบรรยาย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคที่ดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิดพบว่า กระชายมีสารที่ทำหน้าที่ยับยั้งการเจริญเติบโตของไวรัสโควิด 19 ได้ สูงเป็นอันดับแรก ส่วนพฤติกรรมการบริโภคน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิดพบว่า เหตุผลของการดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกัน COVID-19 คิดเป็นร้อยละ 49.5

ระยะเวลาในการบริโภคน้ำกระชายพบว่า ผู้บริโภคเพิ่งเริ่มต้นดื่ม คิดเป็นร้อยละ 48 และ
สูตรที่กลุ่มตัวอย่างรับประทานมากที่สุด คือ น้ำกระชายผสมน้ำผึ้งมะนาว คิดเป็นร้อยละ 59

คำสำคัญ : ความคิดเห็นผู้บริโภค; น้ำกระชาย; ไวรัสโคโรนา (โควิด 19)

Abstract

This research article aims to study the level of consumer opinion and the consumption behavior of galingale juice to prevent Viruscorona 2019 (COVID-19) in the Minburi area, Bangkok province. The population is people in the Min Buri area, Bangkok, sample group in this study consisted of 400 people using accidental sampling, descriptive statistics, percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that: The opinion level of consumers who drink galingale juice to prevent Viruscorona 2019 (COVID-19) found that galingale contains substances that act to inhibit the growth of the Covid-19 virus, the highest, as the consumption behavior was found that the reason for drinking galingale juice to prevent Viruscorona 2019 (COVID 19) and just started drinking, and the formula that the sample group eats the most is galingale juice mixed with honey and lemon.

Keywords: Consumer Opinion; Galingale Juice; Viruscorona 2019 (COVID-19)

บทนำ

สมุนไพรไทยเป็นภูมิปัญญาที่มีมาช้านาน ปัจจุบันได้มีการศึกษาวิจัยต่อยอด และเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง และจากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ในปัจจุบันทำให้ประชาชนติดเชื้อไวรัส COVID-19 เป็นจำนวนมาก การติดเชื้อเพิ่มขึ้นในแต่ละวันทำให้โรงพยาบาลมีเตียงรองรับผู้ป่วยไม่เพียงพอ จึงมีผู้ป่วยบางส่วน นำสมุนไพรมารักษาอาการเองที่บ้านเพื่อรอการรักษาจากโรงพยาบาล

กระชาย เป็นราชาแห่งสมุนไพรไทยอุดมไปด้วยวิตามินและแร่ธาตุ กระชาย มีสรรพคุณทางยาเพราะมีสารเคอร์คูมิน ที่ช่วยในการต้านการอักเสบและสามารถยับยั้ง การเจริญเติบโตของเชื้อโรคได้ สมุนไพรกระชายมีชื่อท้องถิ่นอื่น ๆ ว่า ว่านพระอาทิตย์ (กรุงเทพมหานคร), กระชายดำ กะแอน ชิงทราย (มหาสารคาม), จี่ , ละแอน (ภาคเหนือ), ชิงจีน เป็นต้น และกระชายมีชื่อสามัญว่า Fingerroot, Chinese ginger, Chinese keys, Galingale ชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Boesenbergia rotunda (L.) Mansf. จัดอยู่ในวงศ์ ชิง (ZINGIBERACEAE) กระชาย สรรพคุณดีเทียบเท่าโสมเกาหลีและได้ชื่อว่าเป็น “โสมไทย” ในวงการแพทย์แผนไทยสรรพคุณโดดเด่นที่เหมือนกันคือการบำรุงกำลัง และ เสริมสมรรถภาพทางเพศ นอกจากนี้ยังมีสรรพคุณ บำรุงหัวใจ บำรุงกระดูก บำรุงตับไต ปรับสมดุลฮอร์โมนต่าง ๆ ในร่างกาย รักษาอาการท้องเดินท้องร่วง รักษาฝี เป็นต้น กระชายมี 3 ชนิด คือ กระชายดำ กระชายเหลือง และกระชายขาว (อัญชลี จูฑะพุทธิ, 2556; ชาพิยะห์ สะอะ, 2562)

การวิจัยจากศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน) (TCELS) ร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อค้นหาสายพันธุ์เชื้อไวรัสโคโรนาจากสารสกัดธรรมชาติและสมุนไพรที่เป็นอาหารของคนไทย จำนวน 121 ตัวอย่าง พบว่า มีสารสกัดจำนวน 6 ชนิดที่มีศักยภาพยับยั้งการเพิ่มจำนวนของไวรัส ASRSCoV-2 สารที่ปริมาณความเข้มข้นของยาในระดับน้อยและไม่เป็นพิษ ต่อเซลล์ และสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ถึง 100 เปอร์เซ็นต์ คือ สารสกัดจากขิงและกระชายขาว เมื่อนำมาวิเคราะห์พบว่า สารสำคัญจากกระชายขาว

มีฤทธิ์รุนแรงที่สุด โดยให้สารแรงกว่าสารสกัดบริสุทธิ์ฟ้าทะลายโจร 30 เท่า และแรงกว่าสารสกัดขิง 10 เท่าซึ่งถือว่าดีที่สุด โดยสารสำคัญ 2 ชนิดหลักในกระชายขาวที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อไวรัสคือ แพนดูเรทินเอ (Panduratin A) และพินนอสโตรบิน (Pinostrobin) (กระทรวงสาธารณสุข, 2565)

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริโภค เพื่อนำไปสู่การสร้างกลยุทธ์พัฒนาสินค้ากระชายเข้าสู่ตลาดสินค้าสมุนไพรเพื่อสุขภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคที่ดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกัน COVID-19 ในสถานการณ์ COVID-19 ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคกระชายในสถานการณ์ COVID-19 ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนผู้บริโภคน้ำกระชายในเขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงอาศัยการคำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรไม่ทราบจำนวนประชากร (พิมพา หิรัญกิตติ, 2556) ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน สำนองความสูญเสีย 15 คน กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน คำนวณได้จากสูตรของ William G. Cochran (1997) ดังนี้

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

$$N = \frac{Z^2 pq}{e^2}$$

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน (Z Score) ขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่นที่นักวิจัยกำหนดไว้คือ 95% นั่นคือความคลาดเคลื่อน (α) = 0.05 หรือ $1-\alpha/2 = 0.975$ เปิดตารางค่า Z ได้ 1.96

P = สัดส่วนของประชากรหรือความน่าจะเป็นของประชากรที่สนใจศึกษา

q = สัดส่วนของประชากรที่ไม่ได้สนใจศึกษา = $1-p$

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมเกิดขึ้น (ความคลาดเคลื่อนที่ต้องการ) = $5\% = 0.05$

แทนค่า

$$N = \frac{1.96^2 (.5)(1-.5)}{0.05^2}$$

$N = 384.16$ หรือเท่ากับ 385 คน

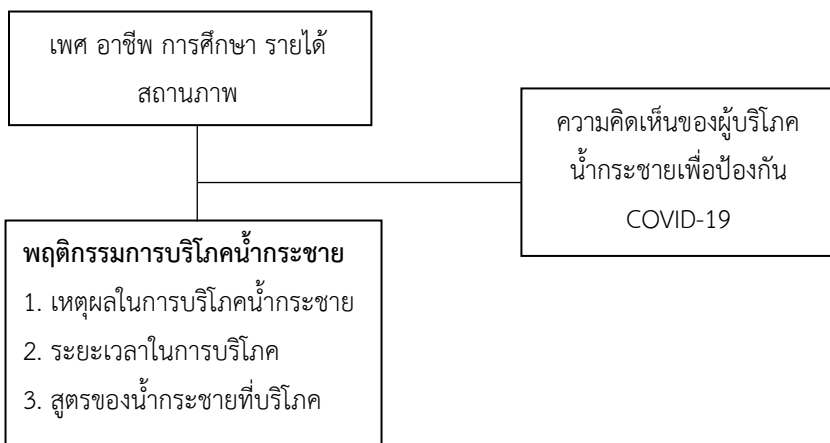
การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (non probability sampling) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) กับประชาชนผู้บริโภคน้ำกระชายในเขตมินบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร จากนั้นใช้การเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling)

เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สร้างแบบสอบถามจากกรอบแนวคิด แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อน้ำกระชายเพื่อป้องกัน COVID-19 และพฤติกรรมการบริโภคน้ำกระชายรวม 27 ข้อ นำมาทดสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยการหาค่า IOC โดยมีค่าเท่ากับ 0.7 จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่บริโภค

น้ำกระชายที่อยู่นอกพื้นที่ จำนวน 30 คน นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาคอนบาค ได้เท่ากับ 0.981

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่, ร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการเก็บข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติต่าง ๆ ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	115	28.8
หญิง	285	71.3
รวม	400	100.0
อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	199	49.8
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	109	27.3
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	13	3.3
เจ้าของธุรกิจ/ผู้ประกอบการ	14	3.5
ประกอบอาชีพอิสระ	64	16.0
อื่น ๆ (ระบุ).....	1	0.3
รวม	400	100.0
ระดับการศึกษา (กำลังศึกษา/สำเร็จ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาต้นหรือเทียบเท่า	32	8.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	49	12.3
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	77	19.3
ปริญญาตรี	234	58.5
ปริญญาโท	8	2.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 10,000 บาท	164	41.0
10,001-15,000 บาท	122	30.5
15,001-20,000 บาท	70	17.5
20,001-25,000 บาท	31	7.8
25,001-30,000 บาท	4	1.0
30,001 บาทขึ้นไป	9	2.3
รวม	400	100.0
สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	319	79.8
สมรส	67	16.8
หย่า/หม้าย	10	2.5
แยกกันอยู่	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม (จำนวนกลุ่มตัวอย่าง) ทั้งหมด 400 คน เป็นเพศหญิง มากที่สุด 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 อาชีพ นักเรียนนักศึกษา 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 ต่อมาคือ พนักงานลูกจ้างเอกชน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ส่วนระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จ/กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 ด้านรายได้ พบว่าต่อเดือนต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 10,000 บาท จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือ รายได้ 10,000 บาท ถึง 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และมีสถานภาพโสด มากที่สุดจำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 79.8

ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่ดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกัน COVID-19 มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคที่ดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกัน COVID-19

ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่ดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกัน COVID-19	ระดับความคิดเห็น			อันดับ
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	
1. กระชายมีสารที่สามารถทำหน้าที่ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อไวรัส COVID-19 ได้	4.41	0.71	มากที่สุด	1
2. ช่วยเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันเพื่อต่อต้านเชื้อไวรัส COVID-19 ได้	4.26	0.71	มากที่สุด	3
3. ช่วยต้านอาการหวัดและอาการไข้ที่เกิดจากเชื้อไวรัส COVID-19 ได้	4.30	0.74	มากที่สุด	2
4. ช่วยลดอาการไอ ละลายเสมหะที่เกิดจากเชื้อไวรัส COVID-19 ได้	4.19	0.80	มาก	7
5. ช่วยลดน้ำตาลในเลือดเพื่อช่วยลดอาการแทรกซ้อนจากโรค COVID-19	4.24	0.76	มากที่สุด	4
6. ช่วยบำรุงปอดทำให้ปอดแข็งแรงเพื่อต่อต้านเชื้อไวรัส COVID-19 ได้	4.17	0.79	มาก	8
7. ช่วยรักษาอาการจุกไม่ได้อิ่มที่เกิดจากเชื้อไวรัส COVID-19	4.23	0.78	มากที่สุด	5
8. ช่วยฆ่าเชื้อไวรัส COVID-19 ในลำคอ	4.15	0.80	มาก	9
รวม	4.24	0.76	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นโดยรวมต่อน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิด 19 ในระดับมากที่สุด โดยความคิดเห็นกระชายมีสารที่สามารถทำหน้าที่ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อไวรัส COVID-19 ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด

เท่ากับ 4.41 ต่อมาคือ ช่วยต้านอาการหวัดและอาการไข้ที่เกิดจากเชื้อไวรัส COVID-19 ได้ มีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนความคิดเห็นที่มีระดับต่ำที่สุดคือ ช่วยฆ่าเชื้อไวรัส COVID-19 ในลำคอ ค่าเฉลี่ย 4.15

สำหรับพฤติกรรมการบริโภคน้ำกระชาย ผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เหตุผลในการบริโภคน้ำกระชาย

เหตุผลในการบริโภคน้ำกระชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
บุคคลที่เป็นกลุ่มเสี่ยง COVID-19	74	18.5	3
บุคคลที่ต้องการรับประทานเพื่อป้องกัน COVID-19	198	49.5	1
บุคคลที่ต้องการรับประทานเพื่อสุขภาพ	128	32.0	2
รวม	400	100.0	

จากตาราง 3 พบว่าเหตุผลในการบริโภคน้ำกระชายของผู้ตอบแบบสอบถาม อันดับหนึ่งคือ รับประทานเพื่อป้องกันโควิด 19 มากที่สุด ร้อยละ 49.5 ลำดับต่อมา คือ รับประทานเพื่อสุขภาพ ร้อยละ 32.0 และบุคคลที่เป็นกลุ่มเสี่ยง COVID-19 เป็นอันดับสุดท้าย ร้อยละ 18.5

ตารางที่ 4 แสดงระยะเวลาในการบริโภคน้ำกระชาย

ระยะเวลาในการบริโภคน้ำกระชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพิ่งเริ่มต้นบริโภค	192	48.0
มากกว่าหนึ่งเดือน	155	38.8
6 เดือนขึ้นไป	44	11.0
1 ปีขึ้นไป	5	1.3
อื่น ๆ	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระยะเวลาในการบริโภคน้ำกระชาย คือ เพิ่งเริ่มต้น จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 มากกว่าหนึ่งเดือน จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 6 เดือนขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 1 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการบริโภคน้ำกระชาย ได้แก่ เพิ่งเริ่มต้น รองลงมา มากกว่าหนึ่งเดือน และ 6 เดือนขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 5 สูตรของน้ำกระชายที่รับประทาน

สูตรของน้ำกระชายที่รับประทาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูตรน้ำกระชายสด	88	22.0
สูตรน้ำกระชายผสมน้ำผึ้งมะนาว	236	59.0
สูตรน้ำกระชายผสมตะไคร้	35	8.8
สูตรน้ำกระชายผสมกาแฟ	11	2.8
สูตรน้ำกระชายผสมน้ำขิง	28	7.0
สูตรกระชายดำ	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีสูตรของน้ำกระชายที่รับประทานบ่อยที่สุด คือ สูตรน้ำกระชายสด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 สูตรน้ำกระชายผสมน้ำผึ้งมะนาว จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 สูตรน้ำกระชายผสมตะไคร้ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 สูตรน้ำกระชายผสมกาแฟ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 สูตรน้ำกระชายผสมน้ำขิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และสูตรกระชายดำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิด 19 พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 โดยความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิดระดับสูงสุด คือ กระชายมีสารที่สามารถทำหน้าที่ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้ รองลงมาคือ ช่วยต้านอาการหวัดและอาการไอที่เกิดจากเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้ ลำดับต่อมาคือ ช่วยเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันเพื่อต่อต้านเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้ ช่วยลดน้ำตาลในเลือดเพื่อลดอาการแทรกซ้อนจากโควิด 19 และช่วยรักษาอาการจุกไม่ได้อิ่มที่เกิดจากเชื้อไวรัสโควิด 19 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของสุวณี กลีบบัว, เจริญศรี ยอมเจริญ และอรพินธ์ สุขชาติ (2564) พบว่าพฤติกรรมการใช้สมุนไพรในการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปางในระดับมาก ขณะที่การศึกษาของ Woradet, Chaimay, Salaea, and Kongme (2015); ขวณ พุ่มพวง และทศพร ชูศักดิ์ (2565); ปาลิกา เวชกุล, วิริยญา เมืองช้าง และจุฑารัตน์ ภูบรรทัด (2564); ปริญาภรณ์ ธนะบุญปวง และสุริยา ศิรินิล (2564) กลับพบว่าไม่สอดคล้องกับงานวิจัยนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้สมุนไพรอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

พฤติกรรมการใช้บริโภคน้ำกระชายแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. เหตุผลในการบริโภค พบว่าผู้บริโภคต้องการดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิดเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 49.5 และอันดับที่ 2 คือรับประทานเพื่อสุขภาพซึ่งเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคมีความสนใจและกังวลต่อเรื่องสุขภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของวิริญญา เมืองช้าง (2559) พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สมุนไพรในการดูแลสุขภาพตนเองร้อยละ 87.7 โดยกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้สมุนไพรเพื่อรักษาหรือบรรเทาอาการทางระบบทางเดินหายใจมากที่สุดร้อยละ 24.53 รองลงมา ใช้สมุนไพรเพื่อรักษาหรือบรรเทาอาการเจ็บป่วยอื่น ๆ อาการทางระบบทางเดินอาหาร อาการทางระบบผิวหนัง และอาการทางระบบทางเดินปัสสาวะ ตามลำดับ

2. ด้านระยะเวลาในการบริโภคน้ำกระชาย พบว่าเพิ่งเริ่มต้นดื่มน้ำกระชายร้อยละ 48.0 และมากกว่า 1 เดือน ร้อยละ 38.0 ขณะที่การศึกษาของงานวิจัยของนุศรา เกษมสมบูรณ์ และบังอร ศรีพานิชกุลชัย (2008) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บริโภคกระชายดื่มาแล้วมากกว่า 1 ปี และประสบการณ์ของการบริโภคกระชายดื่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง Kotler (2003) ได้กล่าวถึงการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคต้องศึกษา What คือ ผู้บริโภคซื้ออะไร สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ มีคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์อย่างไร Why คือ ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อสินค้าโดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ คือ (1) ปัจจัยภายใน หรือปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (2) ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม (3) ปัจจัยส่วนบุคคล จากผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคมีความสนใจในการติดตามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับน้ำกระชายสามารถป้องกันโรคโควิดได้ เพิ่งมีการนำเสนอมาก่อนหน้านี้ ผู้บริโภคจึงเริ่มสนใจดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิดในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกับที่สื่อนำเสนอ

3. สูตรของน้ำกระชายที่รับประทาน พบว่าสูตรน้ำกระชายผสมน้ำผึ้งมะนาวสูงเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 59.0 ลำดับต่อมาคือ สูตรน้ำกระชายสด ร้อยละ 22.0

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายน้ำกระชายควรให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับน้ำกระชาย ในการป้องกันและรักษาไวรัสโควิด 19 แก่ผู้บริโภค เพื่อเป็นการส่งเสริมการตลาด
2. จากผลการวิจัยจะพบว่าเหตุผลในการดื่มน้ำกระชายเพื่อป้องกันโควิดสูง เป็นอันดับแรกจึงควรนำเสนอข้อมูลนี้เป็นการส่งเสริมการตลาดผู้บริโภคน้ำกระชาย
3. จากผลการวิจัยพบว่าสูตรน้ำผึ้งผสมมะนาวมีผู้บริโภคสูงสุด ผู้ผลิตจึงควรปรับสูตร ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ผู้ประกอบการควรผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการ ของผู้บริโภค และอาจนำเอาส่วนผสมผสมมะนาวปรับใช้ในผลิตภัณฑ์น้ำสมุนไพรอื่น ๆ ได้
4. ควรศึกษาการบริโภคน้ำกระชายของประชาชนในภูมิภาคอื่น ๆ เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2565). *กระชายยอดยาสมุนไพร หยุคโรคระบาดจากไวรัส & เสริมภูมิคุ้มกันชีวิต*. <https://dmh.go.th/news/view.asp?id=2420>
- ชวภณ พุ่มพวง และทัตพร ชูศักดิ์. (2565). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาสมุนไพรในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในตำบลทองเอน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี. *วารสารวิจัยและพัฒนาวิจัยและพัฒนายาลอยลงกรณในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 17(2), 89-103.
- ชาพิยะห์ สะอะ. (2562). กระชายเหลือง: ราชาน้ำสมุนไพรที่ขึ้นชื่อว่าสมุนไพรไทย. *วารสารวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร*, 49(4), 16-21.
- นุศราพร เกษมสมบูรณ์ และบงกช ศรีพานิชกุลชัย. (2008). สถานการณ์และแนวโน้ม การบริโภคผลิตภัณฑ์กระชายดำ. *วารสารเภสัชศาสตร์อีสาน*, 4(11), 81-92.
- ปริญญารัตน์ ธนะบุญปวง และ สุริยา ศิรินิล. (2564). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจ เลือกใช้สมุนไพรในการรักษาโรคของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังในอำเภอ สามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิจัยเพื่อการส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิต*, 1(2), 52-63.

- ปาลิกา เวชกุล, วิริยญา เมืองช้าง, และ จุฑารัตน์ ภูบรรทัด (2564). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้พืชสมุนไพร พื้นบ้านในการดูแลสุขภาพเบื้องต้นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. *Rajabhat Chiang Mai Research Journal*, 22(3), 159-173.
- พิมพ์ หิรัญกิตติ. (2556). *การวิจัยการตลาด*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักงาน Diamond In Business World.
- วิริยญา เมืองช้าง. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สมุนไพรในการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชนในอำเภอแม่ใจจังหวัดพะเยา [วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาภี กลีบบัว, เจริญศรี ยอมเจริญ, และ อรพินธ์ สุชาติ. (2564). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สมุนไพรในการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*, 7(1), 195-209.
- อัญชลี จุฑะพุทธิ. (2556). กระชาวดำ: สมุนไพร champion product. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 11(1), 4-15.
- William, G.C. (1997). *Teknik Penarikan Sampel (Terjemahan)*. UI-Press.
- Woradet, S., Chaimay, B., Salaea, R., & Kongme, Y. (2015). Factors Associated with Herbal Used Behavior towards Self Care among Village Health Volunteers in Krung La District, Phatthalung Province. *Journal of Health Science*, 24(1), 50-59.

Authors

Mr. Adisorn Chaysang

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of
Technology Thanyaburi, Rangsit - Nakhornnayok Rd., Klong 6,
Pathumthani 12110

Tel: 02-549-4814 Email: chadisorn@rmutt.ac.th

Miss Dolaya Chaturongakul

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of
Technology Thanyaburi, Rangsit - Nakhornnayok Rd., Klong 6,
Pathumthani 12110

Tel: 02-549-3296 Email: dewdino@gmail.com

Mr. Akarawat Jatuphatwarodom

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of
Technology Thanyaburi, Rangsit - Nakhornnayok Rd., Klong 6,
Pathumthani 12110

Tel: 02-549-4818 Email: akarawat_j@rmutt.ac.th

Miss Pimpa Hirankitti

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of
Technology Thanyaburi, Rangsit - Nakhornnayok Rd., Klong 6,
Pathumthani 12110

Tel: 02-549-4818 Email: pimpa_h@rmutt.ac.th